

saameget bedre stemme for det foreliggende. Men jeg vil dog tillade mig at minde om, at en af de Grunde, der bleve fremførte, var, at det Tilfælde, der havde fundet Sted ved Valget den 4de October 1848, maatte ansees saasjeldent, at det ikke var værdt at tage Hensyn dertil — naar jeg sagde den 4de October, meente jeg naturligtvis den 5te —; men Valgerne kom igjen sammen den 4de December 1849, og Samsingerne vare i det Væsentlige igjen udelukkede. Man troede nu, at et saadant Tilfælde ikke hurtig igjen skulde indtræde, men der indtraadte dog snart igjen et saadant Tilfælde. Den høitærede Rigsdagsmand, der blev valgt den 4de December, døde kort efter, og det var et Tilfælde, at han døde til en Tid, da Valgene kunde finde Sted i en bedre Aarstid; men ogsaa den den 28de Mai valgte Rigsdagsmand er nu død, og der forestaer altsaa atter et Valg i Kallundborg, i hvilket Samsingerne skulle deeltage, og dette Valg vil upaatvivlelig finde Sted midt i Vinterens Hjerte, som jeg antager i de første Dage af Januar. Det har altsaa viist sig, at det er muligt, at det ikke bliver saa ganske sjeldent, at Valg ville kunne finde Sted til en Tid, da Samsingerne paa Grund af Naturforhindringer saa godt som slet ikke ville kunne komme til at deeltage i Valget, og det har viist sig, at den Trøst, man ved Begyndelsen af den grundlovgivende Rigsforsamling og da Valgloven behandledes, bestandig gav os, at de Tilfældigheder, som havde fundet Sted den 5te October 1848, og som dengang havde holdt Samsingerne tilbage, vanffelig vilde vende tilbage igjen, ikke har havt nogen solid Fod at staae paa.

Tscherning: Hvad den sidste ærede Taler gjorde opmærksom paa, vilde jeg just have henledet Thingets Opmærksomhed paa, at man dengang gled hen over Vanffelighederne, som man tildeels erkjendte, i Haab om, at de ikke hyppigt skulde gjøre sig gjældende; men hvad der endnu mere forekommer mig at være værdt at lægge Mærke til, naar man vender tilbage til den Tid, er, at det er et stort Spørgsmaal, om man dengang ikke var gaaet ind paa en Afændring som denne, hvis et saadant Maskineri havde været tilbudt, — det er det,

man vel maa lægge Mærke til. Jeg deler ganske den Anskuelse, som den næstsidste ærede Taler gik ud fra, at man skal holde fast ved Valgloven saameget som muligt, og det har jeg viist i mine Bestræbelser for at holde fast paa Raaringen, men det, som man ved Siden deraf heller ikke maa overse, det er, at den rette Wei til at holde paa en Lov er, at lempe den, naar den trænger til Lempelser, ellers bringer man den til at bryde; det er noget, troer jeg, som man meget væsentlig skal lægge Mærke til. Naar man siger: Ja, men der er mangen en Mand, som vil have Vanffelighed ved at begive sig til Valgstedet, og derfor maa man ikke blive nødt til, naar de Vanffeligheder vise sig eller træde frem, at sprede Valgstederne, saa maa jeg først gjøre opmærksom paa, at der ikke er Spørgsmaal om at sprede Valgstederne, thi Valgstedet er beholdt og dernæst maa man vel lægge Mærke til, at man ikke kan gaae hen og give Love efter den Art af Consequents; det lader sig slet ikke gjøre, men man maa tage de foreliggende Forhold i Betragtning. Naar en enestk Mand kommer og siger til mig: jeg har en daarlig Fod, jeg kan ikke komme 10 Skridt fra mit Huus, og dog er jeg Valger, saa kan han ikke forlange, at vi skulde give en Valglov, der ændrer derhen, at En bringer ham Listen til at skrive paa; det er af den Art Consequens, som man aldrig kan forlange sat i Værk, og, naar man vilde bruge den som Indvending mod noget Forslag, der skulde gjælde paa denne Jord's Overflade, saa bleve alle mulige Love umulige (Ostermann: Det har jeg ikke gjort.). Den ærede Taler har upaatvivlelig søgt at svække dette Forslags Betydning ved at hentyde paa, hvorledes man kunde drage Consequenser deraf til Fordeel for dem, der vare fattige og ikke kunde forlade deres Hjem, i visse Districter af Jylland — og han kunde gjerne have nævnt Districter af Sjælland; thi der er ogsaa Fattige, der maae blive hjemme og arbejde om Dagen hellere end at gaae til et Valg, fordi de ikke kunne taale at undvære een Dags Løn, og der er maaskee et fuldkommen saa stort Antal af dem i Sjælland. Men det kan aldeles ikke hjælpe noget, det har aldeles intet at betyde; thi